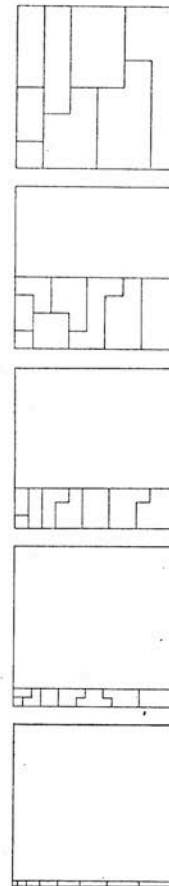

PETER LOWE

Comic strip is a form of serial drawing in which incidents are separated by a frame or a space. The means is simple yet it can suggest time passing. Although my drawings have no funny people in them, they are related to the comic strip by their means of presentation. They are also related to the Bayeux Tapestry, Trajan's Column and much of Hogarth's work. They all present events in chronological order where something is finally resolved; a battle is won, a marriage ends in disaster etc. My drawings however constitute a logical order. The marks in my serial do not refer to any set of events actual or imagined. Instead the spectator is asked to look at them for what they are. Because abstract art is free of narrative it may draw our attention to structural ideas which are often obscured in figurative art by the power of its images. My drawings are a series within a series, an eight part one within a five part one. The linear square around each drawing both separates events and is part of them. It compresses a scale of intervals which progressively expands. The scale of intervals is based on $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8$. Because these add up to 36, it fits the following areas exactly: 1×36 , 2×18 , 3×12 , 4×9 , 6×6 . In the first drawing the scale is simply placed against an edge of the square. In subsequent drawings it expands and folds against itself till the final drawing where it completely fills the square.

(1976)

De strip is een reeks tekeningen waarin gebeurtenissen door een rand of een tussenruimte worden gescheiden. Het is een simpele vorm, maar toch kan hij het verstrijken van de tijd suggereren. Hoewel mijn tekeningen geen grappige figuren bevatten, zijn ze verwant aan de strip door hun voorstellingsvorm. Ze zijn ook verwant aan het tapijt van Bayeux, de zuil van Trajanus en veel werk van Hogarth. Deze geven alle gebeurtenissen in chronologische volgorde weer, die op het eind tot iets leiden: een veldslag wordt gewonnen, een huwelijk eindigt in een ramp, enz. Mijn tekeningen vormen echter een logische opvolging. De onderdelen van mijn serie hebben geen betrekking op een reeks werkelijke of denkbeeldige gebeurtenissen. In plaats daarvan wordt de beschouwer gevraagd ze op hun eigen waarde te bekijken. Omdat abstracte kunst geen verhaal vertelt kan onze aandacht zich richten op structurele ideeën die in de figuratieve kunst vaak worden overstemd door de kracht van de beelden. Mijn tekeningen vormen een serie in een serie, een achtdelige in een vijfdelige. Het vierkant rond iedere tekening vormt de scheiding tussen het gebeuren maar maakt er tegelijk deel van uit. Het begrenst een reeks die steeds verder uitbreidt. De reeks is gebaseerd op $1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8$. Omdat dit op-

peter lowe, drawing 1A, 2A, 3A, 4A, 5A, 1975